

شما زنان خفته در تابوت (۲۰۱۰/۰۱/۲۰)

ترا خواهر به فتوای مجتهد بیگناه کشتند
 مرا در گوشهٔ تبعید ، به فقر مبتلا کشتند
 ترا با ریزش سنگ کشتند ، پیش چشم خلق
 مرا چون صید این دام ، ز آزادی جدا کشتند
 ترا بستند به حکم آیه ها ، در حصار دیوار ها
 مرا بی خانمان ، بی هم زبان ، نا آشنا کشتند
 ترا چون بردگان ، زنجیر اسارت به پا کردند
 مرا در کشوری که قانونش شده زنجیر پا کشتند
 ترا شلاق زدند ، که بی محرم بیرون شدی از خانه
 مرا چون دیوانگان دوره گرد ، در کوچه ها کشتند
 ترا محروم کردند ز آموزش فرهنگ و دانش
 مرا دست نیاز بسوی اغیار ، چون گدا کشتند
 ترا نیست پارچه ای ، که زنی پیوند به دامانت
 مرا اینجا با زرق و برق ویتترین کالا ها کشتند
 ترا گر کشتند ، در زیر بارانِ راکت و بمب
 مرا چون درویشان ، با نیش زبان اغیا کشتند

ترا شوهر برید با تیغ قساوت ، بینی و گوش
مرا باتن فروشی همجنسانم در " کاباره " ها کشتند
ترا گر میخ بر سر کوفتند ، بریدند پنجه هایت
مرا باطنه یی " اینست آئین تان ! " جا به جا کشتند
ترا واداشت ستمگری ها ، تا خویشتن سوختی
مرا زین چنین بیداد ، بر زنان بیدفاع کشتند
ترا گر دادند با خدعه و تزویر ، حق رأی درشورا
مرا ساحل نشینان در تورِ نیرنگ و ریا کشتند
شما زنان خفته در تابوت و بسته در زنجیر
بنگرید ، من و ما را یکایک ، در هرکجا کشتند

* * * * *